

РЕШЕНИЕ

№ 298

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 10.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7786** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на Г. К. Д., с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „М. М. М./102Р,012, ет. 2 срещу Ревизионен акт № Р-22221417004664-091 -001/ 14.02.2018 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 699/21.05.2018год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., с който е ангажирана отговорността на жалбоподателя за задължения на [фирма].

Според изложеното в жалбата, РА е издаден при неизяснена фактическа обстановка и при неправилно приложение на материалния закон.Излага, че в ревизионното производство от органа не е била назначена поисканата от него графологична експертиза и при неизяснени обстоятелства и изложените от РО изводи били неправилни, като необосновано била ангажирана отговорността на жалбоподателя.Сочи се, че в РА липсва анализ за периода извън м. септември 2014год. и извод за липса на осъществен контрол е направен единствено за м. 9.2014год.Излагат се доводи за необоснованост на РА.Твърди се, че не е доказана и причинно – следствена връзка, че именно действията/бездействията на жалбоподателя са единствения фактор, довел до несъбираемостта на задълженията на [фирма].Не е доказана уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на [фирма].Излагат се и доводи, че не са

налице и предпоставките за ангажиране на отговорността по чл.19 от ДОПК, тъй като жалбоподателят не укривал факти и обстоятелства, свързани с данъчното облагане. Жалбоподателят възразява и срещу задълженията за лихви, тъй като счита, че отговорността по чл.19 ДОПК е само за главницата на незаплатените данъци и нормата не може да се тълкува разширително. Иска се отмяна на ревизионния акт.В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира разноски по делото, за които представя списък.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“, представляван от юрисконсулт М., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на РА по съображенията, изложени в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221417004664-020-001/ 17.07.2017 г., връчена по електронен път на 01.08.2018 г., издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Г. К. Д., за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на [фирма], за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221417004664-020-002/ 30.10.2017 г., издадена от органа възложил ревизията, е удължен срокът за приключване на ревизията до 01.01.2018 г. Компетентността на В. В. В. да възлага ревизия е съгласно Заповед № РД-01-4/04.01.2016 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от извършената ревизията бил съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221417004664-092-001/ 15.01.2018 г., връчен на 24.01.2018 г. на ревизираното лице. Същото на основание по чл. 117, ал. 5 от ДОПК подало писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221417004664-091-001/14.02.2018 г., издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. В. Е., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по чл. 19 от ДОПК за периодите, посочени в заповедите за възлагане.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана във връзка с установени задължения на [фирма] с РА №Р-22221015001599-091-001/ 03.05.2016 г. по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за периода, в който управител на дружеството е бил същия, в размер на 281 617,09 лв. и начислени лихви в размер на 94 684,49 лв.

В хода на ревизията е установено, че Г. К. Д. е бил управител на [фирма], за периода от 11.10.2013 г. до 24.10.2014 г., а от своя страна, [фирма] е задължено лице

по чл.14, т.1, т.2 от ДОПК. Съдружник в дружеството до 24.10.2014 г. е бил Х. Б. П..След 24.10.2014 г. управител е И. И. В., а собственик на капитала става [фирма] чрез закупуване на дружествените дялове на Г. К. Д. и Х. Б. П..

Органите по приходите са приели, че по отношение на ревизираното лице е приложима разпоредбата на чл.19, ал.1 от ЗДДС, съгласно която, когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичният изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.

За да бъде ангажирана отговорността на трето лице следва да са налице кумулативно предвидените в хипотезата на чл. 19, ал. 1 ДОПК предпоставки. Да са налице материално-правните предпоставки от разпоредбата на чл.19, ал.1 ДОПК, а именно: лицето, субект на отговорността да има качество на управител или на член на орган на управление към момента, към който са установени публичните задължения; да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укривани факти и обстоятелства, необявени пред орган по приходите или публичен изпълнител; да е налице причинно-следствена връзка между поведението на управителя и невъзможността за събиране на задълженията за данъци; да е налице невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е било връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221417004664-040-001/ 24.07.2017 г., с което е изисквана информацията относно следните релевантни факти: притежавано и придобито недвижимо и движимо имущество, притежавани банкови сметки и парични средства, подписвани справки декларации за ДДС и дневници за покупки и продажби, разчетни-платежни ведомости за работни заплати, годишни данъчни декларации, трудови договори на работници в дружеството [фирма] за периодите от 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г. В отговор на искането са представени справки за налични и документи, включващи информацията за притежаваното движимо имущество и недвижимо имущество и служебна бележка от [фирма], както и писмени обяснения. В дадените обяснения, ревизираното лице е посочило, че за периода от м.10.2013 г. до м.03.2014 г. документите за покупки и продажби са събрани в склада, ползван под наем на [фирма] и са предавани веднъж в месеца от някои от общите работници на дружеството в офиса на счетоводна къща [фирма]. За следващите периоди от м.04.2013 г. до м.09.2014 г. документите за покупки и продажби са получавани веднъж в месеца лично от новия счетоводител на дружеството, а именно [фирма] (чрез И. Н.) на място в склада, ползван под наем от [фирма]. А документите за ВОП, осъществявани от Германия, Италия и Гърция, са изпращани по имейл от ревизираното лице до всеки от двамата счетоводители през същия период.

В писмените си обяснения лицето е посочило, че след получаване на ЗВР, ревизираното лице се е свързало с г-н Н., за да провери защо потенциалната сума на начисления е толкова висока, имайки предвид сумата на оборотите, реализирани от

[фирма] за процесния период. Последният го е уведомил, че вечерта на 14.10.2014 г. (краен срок за подаване на отчетите за ДДС за м.09.2014 г.) са му били изпратени от имейл [електронна поща], използван от г-н П. голям брой фактури за покупки и продажби, за големи суми, с дати от м.09.2014 г. Както и, че документите, изпратени с тези имейли от П., не са подписани от ревизираното лице. Всички справки-декларации за ДДС, както и дневниците за покупки и продажби за същите периоди, са подавани и подписвани от съответния счетоводител по електронен път. Ревизираното лице е посочило, че [фирма] е имало сключен договор за наем на склад в Кулинарен комбинат П. на [улица]. Там е имало сух склад и хладилна камера за млечните продукти, като на същото място са се съхранявали закупените от [фирма] стоки и оттам са се товарели пратките към неговите клиенти. Приемането, складирането, товаренето и транспортът на стоките са се осъществявали от лицата Ц. Б. А., общ работник, С. К. М., общ работник и Г. С. В., общ работник. Контролът е бил осъществяван чрез ежеседмични инвентаризации, които са извършвани лично на място, или чрез съпоставяне с предоставяната от работниците в склада справка с информацията в използваната тогава от [фирма] складова система. В същата е и посочено, че Годишната данъчна декларация и годишния финансов отчет за 2014 г. не са подписвани от него. Същият не е подписвал и разчетно-платежните ведомости за работни заплати. Посочил е, че всички изброени плащания към бюджета за процесния период са извършвани от него по банков път с електронно банкиране.

Органите по приходите са извършили справка в информационната система на Кадастър и Имотен Регистър на България (И.) за лицето, относно регистрирани вписвания, отбелязвания и заличавания по партии, при което е установено, че е собственик на описаните недвижими имоти.

В хода на ревизията е била извършена насрещна проверка на [фирма] /представявано от И. В. в качеството на управител, считано от 24.10.2014 г./, като за целта е изготвено ИИНП №Р-22220417001675-1414-001/ 30.08.2017 г. От дружеството е изисквана информация относно начина на упражняване на контрол върху извършваната работа от жалбоподателя Д. и по какъв начин е приемана, подписвани ли са от ревизираното лице справки декларации, по ЗДДС, трудови договори, разчетно платежни ведомости. В указания срок са представени и документи: разчетно-платежни ведомости на [фирма] за м.05.2014 г., м.06.2014 г., м.07.2014 г., м.08.2014 г., м.09.2014 г. и съответните извлечения към тях; ведомост за договори за управление и контрол на [фирма] за м.05.2014 г., м.06.2014 г., м.07.2014 г., м.08.2014 г., м.09.2014 г. и съответните извлечения към тях; оборотна ведомост за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2014 г.; аналитичен регистър от Група 50.

От И. В., в качеството му на управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] са представени и писмени обяснения. Съгласно същите управител на дружеството в периода 01.10.2013 г. - 30.09.2014 г. е бил жалбоподателят Г. К. Д.. През м.08.2014 г. решил да закупи дружеството [фирма]. През м.09 били уточнили параметрите с Х. П., като се уговорили, че ще може да търгува с дружеството от м.09.2014 г. Договорът за покупко-продажбата е бил изготвен чак на 14.10.2014 г. Твърди се от същия, че му се е наложило в последният месец септември да извършва доставки и продажби от дружеството. За периода от 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г.

справките-декларации по ЗДДС са били подавани и подписвани от обслужващият счетоводител на дружеството. Трудовите договори на работниците в дружеството са били подписвани от управителят на дружеството за същия период. Изложил е, че не е бил запознат, кои лица са подписвали разчетно-платежните ведомости за работни заплати. Не е запознат и кои лица са подписвали платежните нареждания за внасяне на задължителните осигурителни вноски, за внасяне на данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, за внасяне на ДДС по справки-декларации. Няма информация за извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на дружеството. В периода 01.10.2013 г. до 30.09.2014 г. дружеството се е занимавало основно с търговия на хранителни продукти – внос от Германия, Италия, Гърция и дистрибуция на български млечни продукти на марката „Зелена Ферма“. Основни клиенти до септември 2014 г. са били търговските вериги – „Ф.“, „Хипермаркет ХИТ“, „К.“ и „П.. От месец септември дружеството е извършвало паралелен внос и дистрибуция на био млечни продукти, като за тях е бил отговорен старият управител – Г. Д.. Плащанията на тези доставки са били извършвани от банковата сметка в Р., като не е имал достъп до нея. Същият е издавал фактурите за продажби и е получавал фактурите за доставки, като доставките през м.09.2014 са били извършвани от [фирма], [фирма], [фирма]. В месец септември дружеството е имало доставки и продажби на негови стоки – предимно кашкавал, сирена и други продукти – тези доставки са извършвани от него – предимно в брой. Уговорката била през месец септември доставките от текущата дейност на дружеството да приключат и да остане само дейността, която той е извършвал. Документите, за дейността, която той е извършвал периода 01.09.2014 г.– 30.09.2014 г., били предадени от него на Х. П., които ги е предавал на счетоводителя на дружеството – И. Н. от [фирма]. Сметката на дружеството в Р. – [банкова сметка], е била използвана от старите собственици на дружеството. От нея са плащани – доставките от внос, „Зелена Ферма“, задължения към НАП, служебни аванси към персонала. В периода, в който същият е управител, по тази сметка не са извършвани плащания за текущите сделки на дружеството.

В хода на ревизията е изготвено и връчено ИПДПОТЛ на И. Н. – счетоводител в [фирма], което е обслужвало счетоводно БКА, с което са му изискани първични и вторични счетоводни документи на [фирма] за периодите от м.04.2014 г. до м.09.2014 г., както и обяснения за подадената за данъчен период м.09.2014 г. СД по ЗДДС. С писмени обяснения, дадени по електронен път на 19.11.2017 г. същият заявил, че не притежава първични счетоводни документи на [фирма], тъй като са предоставени на управителя И. И. В., за което последният е подписан приемо-предавателен протокол от 16.06.2015 г., /предоставен допълнително по електронен път/. По отношение на СД за м.09.2014 г. същият е заявил, че е подадена от него в последните часове на 14.10.2014 г. по електронен път. Посочил е, че според него фактурите за покупки и продажби са две групи: фактури, предавани за осчетоводяване от жалбоподателя Д., които са издавани от традиционните доставчици и клиенти на дружеството и фактури, предадени за осчетоводяване от Х. П., които включват предимно нови доставчици и клиенти като [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Посочено е, че тогава личния мейл на Х. П. е бил [електронна поща] и от него е получил ЕИК номерата на дружествата, на които ще бъдат продадени стоките, като мейлите са с час на пристигане 10.43 и 10.56ч. на 14.10.2014 г. /с писмо по електронен път е представен мейл от 14.10.2014 г. от името [електронна поща], в

текста на който не фигурира друг текст, освен следния: „BG117047800=366 000 lv. s dds BG040548645= 810 000 lv s dds.P. sirene. C. 4q27 lv s dds/kg“/.

Според дадените обяснения в други три последователни мейла на 14.10.2014 г. от [електронна поща] с име на изпращача – М. М. са изпратени прикачени файлове с покупни фактури от [фирма]. В този ден счетоводителят заявява, че неколккратно се е чувал с П., който го е уверявал, „че дружеството има ресурсната и кадрова обезпеченост да извърши описаните в Справка-декларация за месеца покупки и продажби“. Счетоводителят е заявил, че е изпратил мейли на жалбоподателя Д. и на П. с молба всеки един от тях да заяви има ли дружеството ресурсна обезпеченост да извърши сделките и доставките за м.09.2014 г., като предоставят и всички фактури, договори, транспортни документи и сертификати за закупените стоки, както и договори за транспорт и хладилни складове. Според дадените обяснения, П. е потвърдил по телефона, че няма повод за притеснение, а на 16.10.2014 г. е получил и по електронна поща от Д., мейл, съгласно който същият заявява, че се надява всичко да е наред и че е сигурен, че П. има материална и базова обезпеченост, но за повече информация да се обърне към него. Самият Д. се занимавал само с вноса от Германия и дистрибуцията на биопродуктите.

Представени са били извлечения от електронната поща, както и изпратените първични счетоводни документи /фактури за покупки и за продажби, който са включени в Справката-декларация за м.09.2014 г. и съпътстващите ги документи/.

В хода на ревизията е изготвено и връчено ИПДПОЗЛ от 28.11.2017 г. до Х. П. – съдружник на жалбоподателя Г. Д. в [фирма] до 24.10.2014 г., когато двамата продават дружествените си дялове в [фирма]. Изискани са обяснения във връзка с продажбата на дружествените дялове на [фирма] на дружество [фирма], във връзка с покупните фактури през м.09.2014 г. на [фирма] – кой е извършил договарянето и по какъв начин; кой е подписал съпътстващите документи – складови разписки, търговски документи и приемо-предавателни протоколи; кой е предал покупните фактури от [фирма] за отразяване в счетоводните регистри и по какъв начин; подписвал ли е някакви документи на [фирма] в периода от -1.10.2013 г. – 30.09.2014 г. Съгласно даденото обяснение с вх. № 94-Х-10146 от 19.12.2017 г. от страна на Х. П. е посочено, че не му е известно да има договор с [фирма], тъй като не е работил с това дружество и не е кореспондирал с техен представител; не си спомня да е разписвал фактури, издадени от [фирма]; покупните фактури от това дружество му били предоставени лично от И. В. с молба да ги предаде на счетоводителя на БКА – И. Н. и предаването станало по електронен път. От страна на лицето не е дадено обяснение относно продажбата на дяловете на дружеството [фирма] към

24.10.2014 г. и преддоговорните отношения във връзка с продажбата на дяловете.

С оглед на дадените обяснения на ревизираното лице, на неговия съдружник в БКА до 27.10.2014 г. П., на новия управител на БКА О. /след 27.10.2014 г./ - И. В. и на счетоводителя на БКА за ревизирания период – И. Н., и съпоставката на дадените обяснения с факти и обстоятелства, обявени в ТР, ревизиращите органи правят извод, че през м.09.2014 г. лицето, което твърди, че е действителен извършител на част от доставките през м.09.2014 г. от името на БКА – И. В., и е получател по фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] не е легитимирано като управител на последното. А управителят Г. Д. е следвало да упражни контрол по отношение на отразяването на тези документи в справката-декларация за м.09.2014 г. Не е изпълнил законово вменено му задължение по чл.141 от ТЗ, както и заложи в Учредителния договор и Договора за управление и контрол на дружеството. Посочено е, че именно управителят на дружеството е носител на задължението за правилно деклариране на дължимите данъчни задължения. Същият съзнателно е допуснал подаването на Справката-декларация за м.09.2014 г. /формираща основна част от задължението, за който му е вменена отговорност по чл.19 от ДОПК/, както и на СД за останалите спорни периоди.

По отношение обективните предпоставки за ангажиране на отговорността, ревизиращите органи се позовават на извършена проверка на имущественото състояние на [фирма] и събираемостта на дълга по влезлия в сила РА, при което е установено, че дружеството не притежава имоти и моторни превозни средства, авоари по банкови сметки или ценни книжа. Фактите и обстоятелствата във връзка със събираемостта на дълга са отразени в „Справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице“ във връзка с изпълнително дело № 22150025944/2015 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Дългът на [фирма] е категоризиран като несъбираем.

Към ревизията, с Протокол №АА1205208/ 18.12.2017 г., са приобщени РА №Р-22221015001599-091-001/ 03.05.2016 г., ведно с РД №22221015001599-092-001/13.01.2016 г., издадени след извършена ревизия на [фирма] по ЗДДС за периодите от

м.10.2012 г. до м.01.2015 г. Констатирано е, че установените задължения по издадения РА за периодите от м. 10.2013 г. до м.09.2014 г. са в размер на 281 617,09 лв., за което са начислени съответни лихви в размер на 94 684,49 лв.

Жалбоподателят Г. Д. е управител на [фирма] в периода от 11.10.2013 г. до 24.10.2014 г.

За ревизираните периоди на [фирма] е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание неизпълнението на изискванията на чл. 68, ал. 1, т.1 от ЗДДС по фактури, издадени от следните доставчици: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма]. От получените документи по извършената насрещна проверка на [фирма] и представената обратна ведомост за периода от 01.01.2014 г. до 30.09.2014 г. се установи, че за фактурите, по които е отказан данъчен кредит от рискови доставчици в издадения ревизионен акт няма извършено плащане.

Позовавайки се на констатациите от издадения РА на [фирма], органите по приходите са посочили, че са установени нарушения на данъчното законодателство от жалбоподателя Д., изразяващи се в подаване на справки-декларации за ДДС с невярно съдържание, с което задълженията на дружеството са в по-ниски размери, а по-късното установяване и узнаване от страна на приходната администрация за действителния им размер е довело до невъзможност събирането им.

Органите по приходите са заключили, че отговорността за резултатите от извършваните сделки се носи от управителя на [фирма], като за периода от 11.10.2013 г. до 30.09.2014 г. това е жалбоподателят в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. В случая ревизията е възложена от орган, посочен като компетентен по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК орган в приложената по делото Заповед № РД-01-4 от 04.01.2016г. на директора на ТД на НАП. С оглед на това, ревизионното производство е законосъобразно образувано от компетентен орган.

Спазена е предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК предвижда особен случай на лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители или членове на орган на управление на задължени за данъци и задължителни осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Съгласно чл.19, ал.1 в приложимата редакция, когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.

Според ал.2 на същата разпоредба, управител или член на орган на управление, който недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Разпоредбата на чл.19, ал.1 ДОПК предполага укриване от страна на управителя на търговското дружество на факти и обстоятелства, които по закон е следвало да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от

това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Съдът не споделя тезата на ответника, възприета в решението на директора на Дирекция „ОДОП“, че в случая са налице предпоставките за ангажиране на отговорност по чл.19, ал.1 ДОПК.

Съгласно заключението на вещото лице по назначената и изпълнена по делото графологична експертиза, която не е оспорена от страните и съдът изцяло кредитира, подписите в графа „Приел:" в процесите индивидуализирани стокови разписки с № 471, 472, 473, 474, 475, 476, 478, 480, 487, 534, 536 и 541. Не са положени от жалбоподателя Г. К. Д..

Ръкописният текст „Г. Д." в графа „Приел:" в процесите стокови разписки с №471, 472, 487 и 541 също не е изпълнен от жалбоподателя. / Изследвани са СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №471 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №472 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №473 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №474 с дата 01.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №475 с дата 03.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №476 с дата 03.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №478 с дата 05.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности № 480 с дата 08.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности №487 с дата 10.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности № 534 с дата 12.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности № 536 с дата 22.09.2014г; СТОКОВА РАЗПИСКА за получените стоково-материални ценности № 541 с дата 30.09.2014г. - издавани от [фирма].

Налице е и разлика между обичайно издаваните от дружеството фактури и изследваните за процесния период.

От горното се опровергава твърдението, че жалбоподателят е знаел за сделките през м. 09.2014 г.С оглед на установеното,съдът

не споделя изводите на РО, че управителят е съзнавал и целял укриване на данъчни задължения чрез изграден от него механизъм на избягване на данъчно облагане, чрез укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред орган по приходите. Не се установява и причинната връзка между твърдените за укриване от управителя данни и неудовлетвореното вземане. Следователно не е налице поредица от активни и последователни действия, целящи избягване на данъчни задължения от страна на управителя Д. .Още по - малко може да се твърди, че същото е извършено съзнателно и умишлено.

Предвид, че в тежест на ответника е да установи по делото наличието на всяко едно от кумулативно посочените условия, при които може да се ангажира личната отговорност на управителя за данъчни задължения на дружеството, съдът счита, че органите по приходите не успяха да докажат извършването от жалбоподателя на такова действие или бездействие от кръга на посочените в чл.19, ал.1 ДОПК, което да е единствена причина за несъбирането на публичните задължения.

Незаконносъобразно е и начисляването на лихви за забава за тези задължения. Както беше казано, отговорността по чл. 19 е частен случай на отговорност за чужди задължения, поради което разпоредбата следва да се тълкува стриктно. Видно от текста на чл.19 ДОПК, отговорността обхваща несъбраните задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, но не и лихвите върху тях. След като не е предвидено изрично, че отговорността по чл. 19 ДОПК обхваща и лихвите върху установените, но несъбрани публични вземания за данъци, то установяването на отговорност за тях в РА е незаконносъобразно.

Като краен извод съдът намира жалбата за основателна и РА следва да бъде отменен поради противоречието му с материалния закон.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221417004664-091 -001/

14.02.2018 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 699/21.05.2018год. на Директора на Дирекция ОДОП – С., за установена отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на [фирма], за ДДС, възникнали за данъчни периоди от м. 11.2013г. до м. 9.2014год.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: